

**A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG
KORMÁNYA ÉS A KANADAI KORMÁNY KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS
ELKERÜLÉSÉRE ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRA
A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN BUDAPESTEN, 1992. ÁPRILIS
15-ÉN ALÁÍRT EGYEZMÉNY EGYBESZERKESZTETT SZÖVEGE**

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyar Köztársaság Kormánya és a Kanadai Kormány között a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyonadók területén Budapesten, 1992. április 15-én aláírt, az 1994. május 3-án aláírt Jegyzőkönyv rendelkezéseivel módosított Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához a Magyarország és Kanada által 2017. június 7-én aláírt, az adóalap-erőztetés és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezmény (a továbbiakban: MLI) alkalmazására vonatkozó egybeszerkesztett szöveget.

A jelen dokumentum a Magyarország által a letéteményeshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és Kanada által a letéteményeshez 2019. augusztus 29-én benyújtott MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására.

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezéseivel együtt alkalmazandóak szövegdobozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezései mellett. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdobozok az OECD Modellegyezmény rendelkezéseinek megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az Egyezmény terminológiájának megfelelően módosításra kerültek annak érdekében, hogy azok összhangba kerüljenek egymással, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatóságok” és „Szerződő Államok”) megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek értelmezését. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, annak nem célja a lényegi rendelkezések módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhasználathoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI e rendelkezései már hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letéteményeshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letéteményes (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letéteményeshez, melyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg Kanada részéről 2019. augusztus 29. napján került sor.

Az MLI-rendelkezések hatályba lépése

Az MLI az Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adónemet érint (források vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és Kanada hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs okmány letétbe helyezésének, elfogadásának vagy jóváhagyásának időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, Kanada esetében pedig 2019. augusztus 29. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma Magyarország esetében 2021. július 1. napja, Kanada esetében pedig 2019. december 1. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Eltérő rendelkezés hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében a következő időpontoktól válnak alkalmazhatóvá:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont források tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően következik be;
- ii. minden egyéb kivetett adó tekintetében, azon adózási időszakra, amely 2022. január első napján vagy azt követően következik be.

Az MLI 36. cikkének 1. bekezdésével összhangban az MLI VI. részének (Választottbíróági Eljárás) rendelkezései az Egyezmény tekintetében hatályossá válnak:

- i. a Szerződő Joghatóság illetékes hatósága számára előterjesztett ügyekre vonatkozóan (a 19. cikk [Kötelező Erejű Választottbíróági Eljárás] 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon) azt követően, hogy a Szerződő Államok illetékes hatóságai egyezséget kötöttek az arbitráció típusát illetően.

Az MLI 36. cikkének 2. bekezdésével összhangban az MLI VI. része (Választottbíróági Eljárás) kizárólag annyiban alkalmazandó egy Szerződő Állam illetékes hatóságához 2021. július első napját megelőzően előterjesztett ügy esetében, amennyiben mindkét Szerződő Államok illetékes hatóságai megállapodnak az adott ügyre vonatkozó alkalmazásban.

EGYEZMÉNY A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA ÉS A KANADAI KORMÁNY KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRA A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság Kormánya és a Kanadai Kormány attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyonadók területén,

Az Egyezmény preambulumszövege tartalmazza az alábbi, az MLI 6. cikk 1. bekezdését:

AZ MLI 6. CIKKE – A JELEN EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓEGYEZMÉNY RENDELTETÉSE

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztüli adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetlen részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekből).

MEGÁLLAPODTAK A KÖVETKEZŐKBE:

I. AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

1. Az Egyezmény a beszedés módjára való tekintet nélkül, azokra az adókra terjed ki, amelyeket a jövedelem és a vagyon után az egyes Szerződő Államok részére beszednek.

2. Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, a teljes vagyon, vagy a jövedelem vagy vagyon részei után beszednek, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

a) Kanada esetében:

a Kanadai Kormány által beszedett jövedelem- és vagyonadók (a továbbiakban „kanadai adó”);

b) a Magyar Köztársaság esetében:

(i) a személyi jövedelemadó;

(ii) a nyereségadók;

(a továbbiakban „magyar adó”).

4. Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra és vagyonadókra is, amelyeket az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

II. MEGHATÁROZÁSOK

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény értelmében, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „Kanada” kifejezés, földrajzi értelemben, jelenti Kanada területét, ideértve

(i) a Kanada parti tengerein túl fekvő bármely olyan területet, amelyen Kanada a nemzetközi joggal és Kanada törvényeivel összhangban, jogokat gyakorolhat a tengerfenék és az altalaj és azok természeti kincsei tekintetében,

(ii) a tengereket és az (i) alpontban említett területek fölötti légteret minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet az ott említett természeti kincsek feltárásával vagy kiaknázásával kapcsolatban kifejtene;

b) a „Magyar Köztársaság” kifejezés, földrajzi értelemben, jelenti a Magyar Köztársaság területét;

c) „az egyik Szerződő Állam” és „a másik Szerződő Állam” kifejezés Kanadát vagy a Magyar Köztársaságot jelenti, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a hagyatékot, a célvagyont, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

e) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintenek: francia nyelven a „société” kifejezés „corporation”-t is jelent a kanadai jogszabályok szerinti értelemben;

f) „az egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelenti;

g) az „illetékes hatóság” kifejezés:

(i) Kanada esetében az állami bevételek miniszterét vagy annak meghatalmazott képviselőjét,

(ii) a Magyar Köztársaság esetében a pénzügyminisztert vagy annak meghatalmazott képviselőjét jelenti;

h) az „adó” kifejezés kanadai adót vagy magyar adót jelent, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

i) az „állampolgár” kifejezés jelenti:

(i) azt a természetes személyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik,

(ii) azt a jogi személyt, személyi társaságot és társulást, amelynek ez a jogi helyzete az egyik Szerződő Állam hatályos jogszabályaiból származik;

j) a „nemzetközi forgalom” kifejezés jelent minden olyan szállítást, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által üzemeltetett tengeri hajó vagy légi jármű bonyolít le, kivéve, ha a tengeri hajót vagy légi járművet csak a másik Szerződő Államban levő helyek között üzemeltetik.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, abban meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak azokra az adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Lakóhely az adó szempontjából

1. Az Egyezmény értelmében az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés jelenti:

a) azt a személyt, aki ennek az Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismérv alapján ott adóköteles;

b) a Szerződő Állam Kormányát vagy annak politikai egységét vagy helyi hatóságát vagy az ilyen kormány vagy hatóság ügynökségét vagy intézményét.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzete a következők szerint határozandó meg:

a) ez a személy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; ha mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Államban van, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben a személynek mindkét Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

d) amennyiben a személy mindkét Államnak vagy egyiknek sem állampolgára, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései szerint egy társaság mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzete a következők szerint határozandó meg:

a) abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

b) amennyiben egyik Államnak sem állampolgára, abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Amennyiben más, mint egy természetes személy vagy egy társaság az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel törekedni fognak arra, hogy a kérdést rendezzék, és meghatározzák az Egyezmény alkalmazási módját az ilyen személyre.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó üzleti berendezést jelent, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. Az 1. bekezdés értelmében az „üzleti berendezés” kifejezés magában foglalja a termelőberendezést is.

3. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét;

b) a fiókot;

c) az irodát;

d) a gyártelepet;

e) a műhelyt;

f) a bányát, az olaj- és földgázkutató, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet; és

g) az építési kivitelezést vagy szerelést, ha időtartama 12 hónapot meghalad.

4. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személlyel kapcsolatban nem tekintendők „telephelynek”:

a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag e személy javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszolgáltatására használnak;

b) a személy javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljából tartanak;

c) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a személy részére javakat vagy árukat vásároljanak, vagy információkat szerezzenek;

d) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a személy részére bármely más, előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

e) az állandó berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a személy részére bármely más, előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag az a)-e) pontokban említett tevékenységek valamelyik kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti berendezésnek ebből a kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 3. bekezdés rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés nyer alkalmazást - az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy érdekében tevékenykedik és a másik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra hogy e személy nevében szerződéseket kössön, úgy ez az utóbbi személy telephellyel bírónak tekintendő ebben a másik Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet az először említett személy a részére kifejti, kivéve, ha az először említett személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti berendezésen keresztül fejtenek ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti berendezést telephellyé.

6. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyt nem lehet úgy tekinteni, mintha a másik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot irányít vagy azt egy olyan társaság irányítja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír, vagy a másik Államban (akár telephely útján, akár más módon) fejti ki tevékenységét, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

III. A JÖVEDELEM MEGADÓZTATÁSA

6. Cikk

Ingtalan vagyontól származó jövedelem

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyontól (beleértve a mező- és erdőgazdasági üzemek jövedelmét) élvez, ebben a másik Államban adózhat.

2. Az Egyezmény értelmében az „ingatlan vagyon” kifejezést annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint kell meghatározni, amelyben ez a vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvező jogát és az

ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat; a tengeri hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre és az ilyen vagyon elidegenítéséből keletkező jövedelemre, úgy mint az ilyen vagyonnal kapcsolatosan korábban engedélyezett értékcsökkenési leírásból származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései az üzleti tevékenység kifejtésére vagy a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy vállalkozási nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha ez a személy üzleti tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejt ki. Amennyiben a személy ily módon fejt ki vagy fejtette ki tevékenységét, a személy vállalkozási nyeresége a másik Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy üzleti tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejt ki, ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a vállalkozási nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett, mint önálló személy fejtene ki és az először említett személlyel és minden más személlyel lebonyolított forgalmában teljesen független lenne.

3. A telephely vállalkozási nyereségének megállapításakor elismerhetők azok a költségek, amelyek levonhatók annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint, amelyben a telephely van, és amelyek a telephely miatt merültek fel, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely van, vagy máshol.

4. Egy személy telephelyének nem tudható be vállalkozási nyereség, javaknak vagy áruknak ezen telephely által a személy részére történő pusztá vásárlása miatt.

5. Az előző bekezdések céljaira a telephelynek betudandó vállalkozási nyereségeket évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs az ellenkezőjére.

6. Amennyiben a vállalkozási nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más Cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a Cikkeknak a rendelkezéseit e Cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Hajózás és légi közlekedés

1. Az a nyereség, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy tengeri hajóknak vagy légi járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből élvez, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés és a 7. Cikk rendelkezéseire, az a nyereség, amely tengeri hajóknak vagy légi járműveknek az egyik Szerződő Államban levő helyek közötti üzemeltetéséből származik, ebben az Államban adóztatható.

3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ezekben a bekezdésekben említett olyan nyereségekre is, amelyeket az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételéből élvez.

9. Cikk

Társult személyek

1. Amennyiben

a) az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Államban és a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek, és ezekben az esetekben a két személy egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független személyek egymással megállapodnának, úgy az a jövedelem, amelyet a személyek egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, ennek a személynek a jövedelméhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

2. Amennyiben az egyik Szerződő Állam valamely, ebben az Államban illetőséggel bíró személy jövedelméhez hozzászámítja - és megfelelően megadóztatja - azt a jövedelmet, amely után a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyt ebben a másik Államban megadóztatták, és az így hozzászámított jövedelem olyan jövedelem, amelyet az először említett személy elért volna, ha a két személy olyan feltételekben állapodott volna meg egymással, amelyekben független személyek egymással megállapodtak volna, úgy ennek a másik Államnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen jövedelemre ott kivetett adó összegét. E kiigazítás megállapításánál figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai, szükség esetén, tanácskoznak egymással.

3. Az egyik Szerződő Állam nem módosítja valamely személy jövedelmét az 1. bekezdésben említett körülmények között a belső jogszabályaiban előírányzott határidők lejáratá után, és semmi esetre sem annak az évnek a végétől számított öt év eltelte után, amelyben azt a jövedelmet, amely a módosításnak alá lenne vetve, az 1. bekezdésben említett feltételek nélkül ez a személy elérhette volna.

4. A Szerződő Államok adójogszabályaiban foglalt rendelkezések fenntartásával, a 2. és 3. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók csalás, szándékos mulasztás vagy gondatlanság esetén.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, ebben a másik Államban adóztatható.

2. mindazonáltal ez az osztalék abban az Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát, ha a haszonhúzója olyan társaság, amely az osztalékot fizető társaságban a szavazati jogoknak legalább 25 százalékát közvetlenül vagy közvetve ellenőrzése alatt tartja;

b) tekintet nélkül az a) pont rendelkezéseire, az osztalék bruttó összegének 10 százalékát, ha az osztalék illetőséggel nem bíró személyek tulajdonában lévő, és Kanadában illetőséggel bíró társaság („a non-resident owned investment corporation”) fizeti a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró olyan társaságnak, amely az osztalékot fizető társaságban a szavazati jogoknak legalább 25 százalékát közvetlenül vagy közvetve ellenőrzése alatt tartja, továbbá ő az ilyen osztalék haszonhúzója; illetve

c) az osztalék bruttó összegének 15 százalékát minden más esetben.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3. Az e Cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, élvezeti részvényekből vagy élvezeti jogokból, bányarészvényekből, alapítói részvényekből vagy más, nyereségrészesedést biztosító jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak a jogszabályai szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

4. A 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

5. Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem veheti a fel nem osztott nyereség után kivetett adó alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

6.¹ Az Egyezményben foglaltak nem értelmezendők oly módon, mintha megakadályoznák az egyik Szerződő Államot abban, hogy egy társaság ebben az Államban lévő telephelyének betudható nyereségét megadóztassa azon az adón felül, amely kivethető lenne egy olyan társaság nyereségére, amely az adott Államnak állampolgára, feltéve, hogy az így kivetett többletadó nem haladja meg az olyan nyereség összegének 5 százalékát, amely az előző adózási években nem volt alávetve ilyen többletadónak. E rendelkezés szempontjából a „nyereség” kifejezés az egyik Szerződő Állam által az ilyen nyereségre itt hivatkozott többletadó kivételével kivetett valamennyi adó levonása után az ezen Államban lévő telephelynek egy évben és a megelőző években betudható nyereséget jelenti, beleértve bármilyen hasznot.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható.

2.² Mindazonáltal ez a kamat abban a Szerződő Államban is, amelyből származik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett a kamat haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10 százalékát.

3. Tekintet nélkül a 2. bekezdés rendelkezéseire:

a) az egyik Szerződő Államból származó kamat, amit e Szerződő Állam Kormányának vagy politikai egységének, vagy helyi hatóságának a kötvénye, adósságlevele vagy más hasonló kötelezvénye után fizetnek, csak a másik Államban adóztatható, feltéve, hogy a kamat haszonhúzója a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy;

b) a Magyar Köztársaságból származó kamat, amelyet egy Kanadában illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak Kanadában adóztatható, ha azt az Exportfejlesztési Társaság (Export Development Corporation) által nyújtott, garantált vagy biztosított kölcsönnel, vagy az az által nyújtott, garantált vagy biztosított hitellel kapcsolatban fizetik;

c) a Kanadából származó kamat, amelyet a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak a Magyar Köztársaságban adóztatható, ha azt a Magyar Nemzeti Bank vagy bármely más, a Szerződő Államok illetékes hatóságai közti levélváltásban felsorolt és kölcsönösen elfogadott intézmény által nyújtott, garantált vagy biztosított kölcsönnel, vagy az azok által nyújtott, garantált vagy biztosított hitellel kapcsolatban fizetik; és

d) az egyik Szerződő Államból származó és a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró olyan személynek fizetett kamat, amelyet kizárólag abból a célból hoztak létre és működtetnek, hogy egy vagy több nyugdíj- vagy más alkalmazotti segélyezés keretében a juttatásokat kezelje vagy szolgáltatassa, nem adóztatható az először említett Államban, feltéve, hogy

(i) ez a személy a kamat haszonhúzója és általában mentes az adó alól a másik Államban, és

(ii) a kamat nem valamely kereskedelmi vagy üzleti tevékenység folytatásából vagy rokonságban lévő személytől származik.

4. Az e Cikkben használt „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzáloggal, akár nem, különösen pedig állami értékpapírokból és kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet jelent, beleértve az ilyen értékpapírokkal, kötvényekkel vagy adósságlevelekkel kapcsolatos prémiumot és jutalmat, valamint olyan jövedelmet, amely ugyanolyan adóztatásnak van alávetve, mint az annak az Államnak a jogszabályai szerint kölcsönzött pénzből származó jövedelem, amelyből a jövedelem származik. A „kamat” kifejezés mindazonáltal nem foglalja magában a 10. Cikkben említett jövedelmet.

5. A 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

6. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kamatot fizető ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a kamatot fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó berendezése van, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik felmerült, és a kamatot ez a telephely vagy állandó berendezés viseli, úgy az ilyen kamat abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó berendezés van.

¹ Módosítva a Budapesten, 1994. május 3-án aláírt Protokollal

² Módosítva a Budapesten, 1994. május 3-án aláírt Protokollal

7. Ha a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat hasznhúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adózható.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adózható.

2. Mindazonáltal az ilyen jogdíj megadóztatható abban a Szerződő Államban is, amelyből származik, annak az Államnak a jogszabályai szerint, de ha a kedvezményezett a jogdíj hasznhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10 százalékát.

3. Tekintet nélkül a 2. bekezdés rendelkezéseire, a valamely kulturális, színművészeti, zenei mű vagy más művészeti alkotás (azonban ide nem értve a mozgóképfilmekkel és a televíziós felhasználás céljára filmekben vagy videószalagokon levő vagy más sokszorosítási eszközökkel felvett művekkel kapcsolatos szerzői jogokat) gyártásával vagy sokszorosításával kapcsolatban szerzői jog címén fizetett jogdíj és más hasonló térítés, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró olyan személynek fizetnek, aki ez után adóköteles, csak ebben a másik Államban adózható.

4. Az e Cikkben használt „jogdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet valamely szerzői jog, szabadalom, védjegy, minta vagy modell, terv, titkos formula vagy eljárás, vagy más hasonló szellemi tulajdon használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek, és magában foglalja a mozgóképfilmekkel és a televíziós felhasználás céljára filmekben vagy videószalagokon levő vagy más sokszorosítási eszközökkel felvett művekkel kapcsolatos bármilyen jellegű térítéseket.

5. A 2. és 3. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a jogdíj származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ezekben az esetekben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

6. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha annak fizetője ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó berendezése van, amellyel kapcsolatban a jogdíjfizetési kötelezettség felmerült, és az ilyen jogdíjat ez a telephely vagy állandó berendezés viseli, úgy az ilyen jogdíj abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó bázis van.

7. Ha a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznhúzója vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a jogdíj összege azon használathoz, joghoz vagy információhoz mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető és a jogdíj hasznhúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adózható.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek, a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adózható.

2. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy másik Szerződő Államban levő telephelyének üzemi vagyona, vagy egy olyan állandó berendezéshez tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek (egyedül vagy az ilyen

személy által folytatott egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből, vagy egy ilyen állandó berendezésnek az elidegenítéséből elérnek, ebben a másik Államban adóztatható.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajók vagy légi járművek és az ilyen tengeri hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol az ilyen vagyon a 22. Cikk 3. bekezdése értelmében adóztatható.

4. Az a nyereség, amely

a) olyan részvények (más, mint a másik Államban levő elismert tőzsdén jegyzett részvények) elidegenítéséből ered, amelyek az ebben a másik Államban illetőséggel bíró társaság részvénytőkéjében jelentős érdekeltséget képviselnek, és amely részvényeknek az értéke főleg az ebben a másik Államban fekvő ingatlan vagyonból származik; vagy

b) a másik Állam jogszabályai szerint létesített személyi társaságban, célvagyonban vagy hagyatékban való jelentős érdekeltség elidegenítéséből ered, amelynek értéke főleg ebben a másik Államban fekvő ingatlan vagyonból származik, ebben az Államban adóztatható. E bekezdés céljaira az „ingatlan vagyon” kifejezés magában foglalja az a) pontban említett társasági részvényeket, vagy a b) pontban említett érdekeltséget valamely személyi társaságban, célvagyonban vagy hagyatékban, de nem foglal magában más vagyont, mint a bérelt ingatlant, amelyben a társaság személyi társaság, célvagyon vagy hagyaték üzleti tevékenységét folytatja.

5. Amennyiben az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a társaság egyesülése, átalakítása, beolvadása, szétválása vagy más hasonló művelet során vagyont idegenít el, és az ezzel az elidegenítéssel kapcsolatos nyereséget vagy jövedelmet adózás szempontjából nem ismerik el ebben az Államban, ha a vagyont megszerző személy azt kéri, a másik Állam illetékes hatósága hozzájárulhat a számára megfelelő feltételek mellett ahhoz, hogy az ilyen vagyonnal kapcsolatos nyereségnek vagy jövedelemnek adózási szempontból ebben a másik Államban való elismerését elhalasszák, a megállapodásban meghatározható időpontig és feltételekkel.

6. Az 1., 2., 3. és 4. bekezdésben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

7. A 6. bekezdés rendelkezései nem érintik az egyik Szerződő Államnak azt a jogát, hogy saját jogszabályai szerint megadóztassa az olyan vagyon elidegenítéséből származó nyereséget, amelyet egy olyan természetes személy élvez, aki a másik Szerződő Államban illetőséggel bír és a vagyon elidegenítését közvetlenül megelőző hat év alatt bármikor illetőséggel bírt az először említett Államban, kivéve, ha ez a vagyon soha nem képezte a természetes személy tulajdonát, amikor az először említett Államban illetőséggel bírt.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban állandó berendezéssel rendszeresen rendelkezik. Amennyiben a személy ilyen állandó berendezéssel rendelkezik vagy rendelkezett, a jövedelem a másik Államban adóztatható, de csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó berendezésnek tudható be.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18. és 19. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, az ezért kapott térítés ebben a másik Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha a kedvezményezett a másik Államban az adott naptári évben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időszakban nem tartózkodik összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban, és vagy

a) nem haladja meg az adott naptári évben a másik Szerződő Államban kapott térítés az ötezer kanadai dollárt (5000 \$) vagy annak magyar pénzneben kifejezett ellenértékét; vagy

b) a térítést olyan munkaadó fizeti vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban, és az ilyen térítést nem a munkaadónak a másik Államban levő telephelye vagy állandó berendezése viseli.

3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által a nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés ebben az Államban adóztatható.

16. Cikk

Igazgatótanácsi térítés

Az igazgatótanácsi térítés és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló szervének tagja, ebben a másik Államban adóztatható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró előadóművész, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész vagy sportoló élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelmet nem az előadóművésznek vagy a sportolónak magának, hanem más személynek kell betudni, ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejtette.

3. A 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha megállapítást nyer, hogy sem az előadóművész vagy sportoló, sem az azokkal kapcsolatban álló személyek nem részesednek közvetlenül vagy közvetve az ebben a bekezdésben említett személy nyereségéből.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók az olyan jövedelemre, amely az egyik Szerződő Államban egy nem nyereségérdekeltségű szervezet vagy művészek vagy sportolók által gyakorolt tevékenységből származik, ha az ebben a Szerződő Államban tett látogatást jelentős mértékben közalapokból támogatják és a tevékenységet nem haszonszerzés céljából gyakorolják.

18. Cikk

Nyugdíj és járadék

1. Az egyik Szerződő Államból származó nyugdíjak és járadékok, amelyeket a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztathatók.

2. A nyugdíjak, beleértve a tartásdíjat és más hasonló fizetést, amelyek az egyik Szerződő Államból származnak, és amelyeket a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, abban az Államban is adóztathatók, ahonnan származnak, ennek az Államnak a jogszabályai szerint. Mindazonáltal a rendszeres nyugdíjfizetés esetén az így megállapított adó nem haladhatja meg az alábbiak közül a kevesebbet:

a) a fizetés bruttó összegének 15 százaléka, és

b) az a mérték, amelyet arra az adóösszegre hivatkozással állapítottak meg, amelyet a fizetés kedvezményezettjének másként egy évre kellene fizetnie az év folyamán általa kapott rendszeres nyugdíjfizetések teljes összege után, ha abban a Szerződő Államban bírna illetőséggel, ahonnan a fizetés származik.

3. Azok a járadékok, amelyek az egyik Szerződő Államból származnak, és amelyeket a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, abban az Államban is adóztathatók, ahonnan származnak, ennek az Államnak a jogszabályai szerint, az így megállapított adó azonban nem haladhatja meg annak a résznek a 10 százalékát, amely

ebben az Államban adóztatható. Mindazonáltal ez a korlátozás nem alkalmazandó valamely járadékról való lemondásból, a járadék törléséből, visszavásárlásából, eladásából vagy más elidegenítéséből keletkező átalányösszegfizetésekre, vagy bármilyen fajta fizetésekre olyan járadékszerződés keretében, amelynek a költsége egészben vagy részben levonható a szerződést megszerző személy jövedelmények kiszámításánál.

4. Tekintet nélkül az Egyezményben foglaltakra:

a) háborús veteránok nyugdíja és járadéka, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, mentes az adó alól ebben a másik Államban olyan mértékben, amilyen mértékben mentes lenne az adó alól akkor, ha azt az először említett Államban illetőséggel bíró személy kapná;

b) a tartásdíj és más hasonló fizetés, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró olyan személynek fizetnek, aki ezután itt adóköteles, csak ebben a másik Államban adóztatható; és

c) az olyan nyugdíjak és járadékok, amelyek az egyik Szerződő Államból származnak, és amelyeket ennek a Szerződő Államnak a társadalombiztosítási törvénye alapján fizetnek, nem adóztathatók a másik Szerződő Államban, feltéve, hogy azok az először említett Államban adómentesek.

19. Cikk

Köszolgáltat

1. A fizetés, a bér és más hasonló, nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen Államnak vagy politikai egységének vagy helyi hatóságának bármely más Államban teljesített szolgálatáért, csak ebben az Államban adóztatható. Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben a másik Államban teljesítették és a természetes személy ebben a másik Államban illetőséggel bír, aki:

a) ennek a másik Államnak az állampolgára; vagy

b) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben a másik Államban illetőséggel bíró személlyé.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatos szolgálatért fizetett térítésre. Az ilyen térítésre a 15. és 16. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

20. Cikk

Tanulók

Az az összeg, amelyet olyan tanuló, gyakornok vagy ipari tanuló kap ellátására, tanulmányaira vagy szakmai képzésére, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt, vagy most is az, és aki az először említett Államban kizárólag tanulmányi vagy szakmai képzés céljából tartózkodik, nem adóztatható ebben az Államban, feltéve, hogy ezek a fizetések ezen Államon kívüli forrásokból származnak.

21. Cikk

Egyéb jövedelem

1. A 2. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző Cikkeiben nem említett jövedelme, bárhol keletkezzen is, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal, ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy ilyen jövedelmet élvez a másik Szerződő Államban levő forrásból, ez a jövedelem abban az Államban is megadóztatható, amelyből származik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint. Valamely hagyatékból vagy célvagyonból származó jövedelem esetében azonban az így megállapított adó, feltéve, hogy a jövedelem abban a Szerződő Államban adóztatandó, amelyben a haszonhűzőja illetőséggel bír, nem haladhatja meg a jövedelem bruttó összegének 15 százalékát.

IV. A VAGYON ADÓZTATÁSA

22. Cikk

Vagyon

1. Az olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az ingó vagyon, amely egy olyan telephely üzemi vagyonnak részét képezi, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban rendelkezik, vagy az az ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a másik Szerződő Államban levő, szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló állandó berendezéshez tartozik, ebben a másik Államban adóztatható.

3. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által a nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajókból és légi járművekből álló vagyon és az ilyen tengeri hajók és légi járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak ebben az Államban adóztatható.

4. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy minden más vagyonrésze csak ebben az Államban adóztatható.

V. A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉNEK MÓDJAI

23. Cikk

Kettős adóztatás elkerülése

1. Kanada esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) A hatályos kanadai jogszabályok azon rendelkezéseinek megfelelően, amelyek a Kanadán kívüli területen fizetett adónak a Kanadában fizetendő adóból való levonására vonatkoznak, továbbá ezen rendelkezések bármely későbbi, azok általános elveit nem érintő módosításoknak fenntartásával, és kivéve, ha a kanadai jogszabályok nagyobb levonást vagy adókedvezményt irányoznak elő, a Magyar Köztársaságban keletkezett jövedelem vagy nyereség után a Magyar Köztársaságban fizetendő adó levonandó az ilyen jövedelem vagy nyereség után fizetendő kanadai adóból.

b) A hatályos kanadai jogszabályok azon rendelkezéseinek megfelelően, amelyek egy külföldi leányvállalat mentesített többletének meghatározására vonatkoznak, továbbá ezen rendelkezések bármely későbbi, azon általános elveit nem érintő módosításoknak fenntartásával, a kanadai adó kiszámításának céljából, egy Kanadában illetőséggel bíró társaság levonhatja adóköteles jövedelmének kiszámításánál a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró külföldi leányvállalat mentesített többletéből kapott osztalékot.

2. A Magyar Köztársaság esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Amennyiben a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezései szerint Kanadában adóztatható, a Magyar Köztársaság a b) és c) pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával ezt a jövedelmet vagy vagyont kiveszi az adóztatás alól.

b) Amennyiben a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10. Cikk rendelkezései értelmében Kanadában adóztatható, a Magyar Köztársaság levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Kanadában fizetett adónak.

Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely a Kanadából származó ilyen jövedelemnek tudható be.

c) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem vagy a tulajdonát képező vagyon ki van véve az adóztatás alól a Magyar Köztársaságban, a Magyar Köztársaság mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére vagy vagyonára történő adómegállapításnál figyelembe veheti a kivett jövedelmet vagy vagyont.

3. E cikk céljaira, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy jövedelme vagy nyeresége, amely az Egyezmény értelmében a másik Szerződő Államban adóztatható, ebben a másik Államban levő forrásokból származónak tekintendő.

VI. KÜLÖNLEGES RENDELKEZÉSEK

24. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

2. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a másik Szerződő Államban levő telephelyet ebben a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint az ebben a másik Államban illetőséggel bíró, azonos tevékenységet folytató személyeket.

3. Ez a Cikk nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek személyi állapot vagy családi kötelezettségek alapján olyan egyéni engedményeket, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, amelyeket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

4. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró olyan társaságok, amelyek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az először említett Államban illetőséggel bíró más hasonló társaságok, amelyeknek a tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve egy harmadik államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. Ebben a Cikkben az „adóztatás” kifejezés az Egyezmény tárgyát képező adókat jelenti.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül írásbeli kérelemmel fordulhat annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, ismertetve azokat az okokat, amiért az ilyen adóztatás felülvizsgálását kéri. **[HELYETTESÍTVE az MLI 16. cikk 1 bekezdés ,ásodik mondata által]** [Ezt a kérelmet, ahhoz, hogy elfogadható legyen, arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő két éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezménynek meg nem felelő adóztatáshoz vezet.]

Az alábbi, az MLI 16. cikk 1. bekezdésének második mondata helyettesíti az Egyezmény 25. cikk 1. bekezdésének második mondatát:

AZ MLI 16 CIKKE– KÖLCSÖNÖS EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

Az ügyet a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény rendelkezéseinek nem megfelelő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.

2. Ha az 1. bekezdésben említett illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen.

3. Az egyik Szerződő Állam sem növelheti, a belső jogszabályaiban előírt határidők lejárta után, és semmi esetre sem annak az adózási időszaknak a végétől számított öt év után, amelyben a kérdéses jövedelem keletkezett, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy adóalapját olyan jövedelemtételek beszámításával, amelyeket a másik Szerződő Államban is megadóztattak. A Szerződő Államok adójogszabályaiban foglalt rendelkezések fenntartásával, ez a bekezdés nem alkalmazható csalás, szándékos mulasztás vagy gondatlanság esetén.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekednek arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatosan felmerülő nehézségeket vagy kétségeket, kölcsönös egyetértéssel megoldják.

5. A Szerződő Államok illetékes hatóságai tanácskozhatnak egymással arról, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz, és közvetlenül érintkezhetnek egymással az Egyezmény alkalmazása céljából.

Az MLI alábbi, VI. része alkalmazandó az Egyezményre :

AZ MLI VI: RÉSZE (VÁLASZTOTTBÍRÓSÁGI ELJÁRÁS)

Az MLI 19. cikke (Kötelező erejű választottbíróági eljárás)

1. Amennyiben:

a) a jelen Egyezmény 25 cikk 1. bekezdése alapján egy személy előterjesztette egy ügyet a szerződő joghatóság illetékes hatósága előtt az alapján, hogy az egyik vagy mindkét szerződő joghatóság intézkedései az adott személyre nézve olyan adóztatáshoz vezettek, amely nem felel meg a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény rendelkezéseinek (ahogy azt az Egyezmény módosíthatja); és

b) az illetékes hatóságok nem tudnak megállapodásra jutni az adott ügy megoldása tekintetében a jelen Egyezmény 25. cikke alapján két éven belül, amely - esettől függően - a 8. vagy 9. bekezdésben meghatározott kezdőnaptól indul (hacsak ezen időszak letelte előtt a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai nem egyeztek meg eltérő időszakban az adott ügygel kapcsolatban, és értesítették erről a megállapodásról az ügyet előterjesztő személyt),

az ügygel kapcsolatban felmerült minden megoldatlan kérdést, ha a személy írásban ezt kéri, választottbíróági eljárásnak kell alávetni a jelen részben leírt módon a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által a 10. bekezdés rendelkezései alapján egyeztetett szabályoknak vagy eljárásnak megfelelően..

2. Amennyiben egy illetékes hatóság felfüggesztette az 1. bekezdésben említett kölcsönös egyeztető eljárást egy vagy több azonos kérdésre vonatkozó, bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt folyó ügy miatt, akkor az 1. bekezdés b) albekezdésben meghatározott időszak szünetel, amíg a bíróság vagy a közigazgatási bíróság jogerős határozatot nem hoz, vagy amíg fel nem függesztik vagy vissza nem vonják az ügyet. Továbbá amennyiben az ügyet előterjesztő személy és az illetékes hatóság megegyeznek a kölcsönös egyeztető eljárás felfüggesztésében, az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak szünetel addig, amíg a felfüggesztésnek véget nem vetnek.

3. Amennyiben mindkét illetékes hatóság egyetért abban, hogy az ügy által közvetlenül érintett személy nem nyújtotta be időben a bármelyik illetékes hatóság által az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak kezdetét követően kért további lényeges információkat, akkor az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak azzal az idővel meghosszabbodik, amely megfelel az információ bekérésének napjával kezdődő és az információ rendelkezésre bocsátásának napjával végződő időszaknak.

4.a) A választottbíróág elé terjesztett kérdésekre vonatkozó választottbíróági döntést az 1. bekezdésben említett, az ügyre vonatkozó kölcsönös megállapodáson keresztül kell végrehajtani. A választottbíróági döntés végleges.

b) választottbíróági döntés az alábbi esetek kivételével a szerződő joghatóságokra nézve kötelező érvényű:

i) ha az ügy által közvetlenül érintett személy nem fogadja el a választottbíróági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodást. Ilyen esetben az ügy nem jogosult további megfontolásra az illetékes hatóságok részéről. Az ügyben hozott választottbíróági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodás nem tekinthető elfogadottnak az ügy által közvetlenül érintett személy által, amennyiben az ügy által közvetlenül érintett bármely személy a kölcsönös megállapodásról szóló értesítés részére történő elküldését követő 60 napon belül nem vonja vissza a választottbíróági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban megoldott összes kérdés bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság általi megfontolásra irányuló kérelmét, illetve nem szünteti meg más módon az ilyen kérelemre vonatkozó, folyamatban lévő összes bírósági és közigazgatási eljárást a kölcsönös megállapodásnak megfelelő módon.

ii) ha az egyik szerződő joghatóság bíróságának jogerős határozata alapján érvénytelen a választottbíróági döntés. Ilyen esetben a választottbíróági eljárásra irányuló 1. bekezdés szerinti kérelem nem tekintendő benyújtottnak, és a választottbíróági eljárás nem tekintendő lefolytatottnak (kivéve a 21. cikk [A választottbíróági eljárásokkal kapcsolatos titoktartás] és a 25. cikk [A választottbíróági eljárások költségei] alkalmazásában). Ilyen esetben a választottbíróági eljárásra irányuló új kérelmet lehet benyújtani, hacsak az illetékes hatóságok meg nem egyeznek abban, hogy ilyen új kérelemnek nincs helye.

iii) ha az ügy által közvetlenül érintett személy a választottbíróági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban rendezett kérdésekkel kapcsolatban bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt peres eljárást folytat.

5. Az az illetékes hatóság, amely az 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon megkapta a kölcsönös egyeztető eljárás megindítására irányuló kérelmet, a kérelem beérkezését követő két naptári hónapon belül:

- a) értesítést küld az ügyet elterjesztő személynek arról, hogy megkapta a kérelmet; és
- b) értesítést küld a kéreőről a másik szerződő joghatóság illetékes hatóságának a kérelem másolatával együtt.

6. Az illetékes hatóság a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelem (vagy a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága által küldött másolata) beérkezését követő három naptári hónapon belül vagy:

- a) értesíti az ügyet előterjesztő személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy megkapta az ügy érdemi megfontolásához szükséges információkat; vagy
- b) ebből a célból további információkat kér az adott személytől.

7. Amennyiben a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően egyik vagy mindkét illetékes hatóság az ügy érdemi megfontolásához szükséges további információkat kért attól személytől, aki előterjesztette az ügyet, a további információt kérő illetékes hatóság az adott személy által elküldött további információk megérkezését követő három naptári hónapon belül értesíti az adott személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy vagy:

- a) megkapta a kért információkat; vagy
- b) továbbra is hiányzik a kért információk egy része.

8. Amennyiben egyik illetékes hatóság sem kért további információkat a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődátum a következő időpontok közül a korábbi:

- a) az az időpont, amelyen mindkét illetékes hatóság értesítette az ügyet előterjesztő személyt a 6. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és
- b) az az időpont, amely a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága részére szóló, az 5. bekezdés b) albekezdés szerinti értesítést három naptári hónappal követi.

9. Amennyiben további információk bekérésére került sor a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődátum a következő időpontok közül a korábbi:

- a) az későbbi időpont, amelyen a további információkat kérő illetékes hatóság értesítette az ügyet előadó személyt és a másik illetékes hatóságot a 7. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és
- b) az az időpont, amely három naptári hónappal követi azt a napot, amikor mindkét illetékes hatóság megkapta az ügyet előterjesztő személytől a mindkét illetékes hatóság által kért összes információt.

Ha azonban egyik vagy mindkét illetékes hatóság a 7. bekezdés b) albekezdésében említett értesítést küld, akkor ezt az értesítést további információra irányuló kérésnek kell tekinteni a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően.

10. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai kölcsönös megállapodás útján (a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény kölcsönös egyeztető eljárásáról szóló cikkének megfelelően) rendezik az ebben a részben szereplő rendelkezések alkalmazásának módját, beleértve azt a minimális információt is, amely az egyes illetékes hatóságok számára szükséges az ügy érdemi megfontolásához. Az ilyen megállapodás megkötésére az előtt az időpont előtt kerül sor, amelyen egy ügy megoldatlan kérdéseit legkorábban választottbíróóság elé lehet terjeszteni, és a megállapodást ezt követően időről időre módosítani lehet.

12. Tekintet nélkül a jelen Egyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire:

- a) nem lehet választottbíróóság elé terjeszteni az egyébiránt a jelen Egyezményben meghatározott választottbíróósági eljárás hatálya alá tartozó, kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdést, ha bármelyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága korábban már döntést hozott ebben a kérdésben;
- b) ha bármikor - a választottbíróósági eljárásra irányuló kérelem benyújtása után és az előtt, hogy a választottbírói testület közölte volna a döntését a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival - döntés születik egyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága részéről a kérdést illetően, akkor a választottbíróósági eljárás megszűnik.

Az MLI 20. cikke (A választottbírók kinevezése)

1. Amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai eltérő szabályokban nem állapodnak meg, jelen rész tekintetében a 2-4. bekezdéseket kell alkalmazni.

2. A választottbírói testület tagjainak kinevezésére a következő szabályok vonatkoznak:

- a) A választottbírói testület három, nemzetközi adóügyekben szakértelemmel vagy tapasztalattal rendelkező egyéni tagból áll.

b) A választottbírói eljárásra irányuló, a 19. cikk (Kötelező erejű választottbírói eljárás) 1. bekezdésének megfelelő kérelem időpontjától számított 60 napon belül mindkét illetékes hatóság kinevez egy testületi tagot. Az ekképpen kinevezett két testületi tag a kinevezések időpontja közül a későbbiből számított 60 napon belül kinevez egy harmadik tagot, aki a választottbírói testület elnöki tisztségét látja el. Az elnök nem lehet állampolgára egyik szerződő joghatóságnak sem vagy azokban belföldi illetőséggel bíró személy.

c) A választottbírói testületbe kinevezett minden egyes tagnak pártatlannak és a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaitól, adóhatóságaitól, pénzügyminisztériumaitól és az ügy által közvetlenül érintett összes személytől (és az ő tanácsadóiktól) függetlennek kell lennie a kinevezés elfogadásának időpontjában; az eljárás során fenn kell tartani pártatlanságát és függetlenségét; majd ezt követően ésszerű ideig tartózkodnia kell minden olyan magatartástól, amely sértené a választottbírók pártatlanságának és függetlenségének látszatát az eljárással kapcsolatban.

3. Amennyiben egy szerződő joghatóság illetékes hatósága nem nevez ki választottbírói testületi tagot a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor az adott illetékes hatóság nevében a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki egy tagot, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

4. Amennyiben a választottbírói testület két eredeti tagja nem nevez ki elnököt a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki elnököt, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

Az MLI 21. cikke (A választottbírói eljárásokkal kapcsolatos titoktartás)

1. Kizárólag a jelen rész és a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény, valamint a szerződő joghatóságok információcserére, titoktartásra és adminisztratív segítségnyújtásra vonatkozó nemzeti jogszabályai rendelkezéseinek alkalmazásában a választottbírói testület tagjai, továbbá tagonként maximum három fő munkatárs (és a leendő választottbírók kizárólag a választottbírókra vonatkozó követelmények teljesítésére irányuló képességük igazolásához szükséges mértékben) tekinthetők olyan személyeknek vagy hatóságoknak, akik számára információt lehet feltárni. A választottbírói testület vagy a leendő választottbírók által kapott információ, valamint a választottbírói testülettől az illetékes hatóságok által kapott információ a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseinek megfelelően kicserélt információknak minősül.

2. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy a választottbírói testület tagjai és munkatársaik a választottbírói eljárásban való közreműködésüket megelőzően írásbeli beleegyezésüket adják abba, hogy a választottbírói eljárással kapcsolatos bármely információt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseiben leírt titoktartási és nyilvánosságra hozatal tilalmára vonatkozó kötelezettségeknek, valamint a szerződő joghatóságok vonatkozó jogszabályainak megfelelően kezelik.

Az MLI 22. cikke (Ügyek megoldása a választottbírói eljárás befejeződése előtt)

Jelen rész, valamint a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó, az ügyek kölcsönös egyeztetés révén történő megoldását lehetővé tevő adóegyezmény rendelkezéseinek alkalmazásában, a kölcsönös egyeztető eljárás, valamint a választottbírói eljárás az ügy tekintetében megszűnik, ha a választottbírói eljárásra irányuló kérelem benyújtását követően és a választottbírói testület döntésének a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival történő közlését megelőzően bármikor:

a) a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai között kölcsönös megállapodás születik az ügy megoldásáról; vagy

b) az ügyet előadó személy visszavonja a választottbírói eljárásra vagy a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelmét.

Az MLI 23. cikke (A választottbírói eljárás típusa)

5. A választottbírói eljárások kezdete előtt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben részes szerződő joghatóságok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy az ügyet előadó minden személy és a tanácsadók írásban beleegyezzenek abba, hogy más személy előtt nem tárják fel a választottbírói eljárás során az illetékes hatóságoktól vagy a választottbírói testülettől kapott információkat. A jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben foglaltak szerinti kölcsönös egyeztető eljárás, valamint az ebben a részben foglaltak szerinti választottbírói eljárás az ügyre vonatkozóan megszűnik, amennyiben az ügyet előadó személy vagy ezen személy tanácsadói a választottbírói eljárásra vonatkozó kérelmet követően és a választottbírói testület döntésének a

szerező joghatóságok illetékes hatóságaival történő közlését megelőzően bármikor súlyosan megsértik ezt a megállapodást.

Az MLI 25. cikke (A választottbírói eljárások költségei)

Jelen rész szerinti választottbírói eljárás során a választottbírói testület tagjainak díjait és kiadásait, valamint a választottbírói eljárások kapcsán a szerződő joghatóságok részéről felmerült bármilyen költséget a szerződő joghatóságok állják a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai között létrejött kölcsönös megállapodásban rendezett módon. Ilyen megállapodás hiányában az egyes szerződő joghatóságok a saját és az általuk kinevezett testületi tag költségeit viselik. A választottbírói testület elnökének költségeit, valamint a választottbírói eljárás lefolytatásával járó egyéb költségeket egyenlő mértékben állják a szerződő joghatóságok.

Az MLI 26. cikke(Összeegyeztethetőség)

2. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszthető választottbírói eljárás elé, ha a kérdés olyan ügghöz kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbírói eljárását lehetővé teszi.

3. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszthető választottbírói eljárás elé, ha a kérdés olyan ügghöz kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbírói eljárását lehetővé teszi.

Az MLI 28. cikkének 2. bekezdésének a) albekezdése (Fenntartások)

Az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése alapján Magyarország a következő fenntartásokat teszi a VI. Rész rendelkezései szerint választottbírói eljárás elé terjeszthető ügyek körére tekintettel.

1. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, módosított Egyezmény (90/436/EEC) vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülíró szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.
2. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely az európai uniós adóügyi vitarendezési mechanizmusokról szóló 2017/1852 (EU) TANÁCSI IRÁNYELV (2017. október 10.) vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülíró szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.
3. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól - eseti alapon vizsgálva - kizárjon bármely ügyet, amelyben a megállapított jövedelemmel vagy vagyonnal összefüggésben adócsalás, szándékos mulasztás vagy vétkes gondatlanság okán büntetés került kiszabásra Magyarországnak az adó- és egyéb közterhekkkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény 41/J. § (12) bekezdésében foglalt belső szabályainak megfelelően. Bármely későbbi rendelkezés, amely helyettesíti, módosítja vagy felülírja ezeket a rendelkezéseket, szintén jelen fenntartás alá értendő. Magyarországnak értesítenie kell a Letéteményest bármely ilyen későbbi rendelkezésről.
4. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely tekintetében mindkét szerződő joghatóság illetékes hatósága egyetért, hogy nem alkalmas választottbírói eljárásra. Az ilyen egyetértést azon dátum előtt kell elérni, mielőtt a választottbírói eljárás egyébként megkezdődne, és az ügyet előterjesztő személy részére közölni kell.
5. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely olyan vitás kérdéshez kapcsolódik, amely 2018. január 1-je előtt kezdődött adóévben megszerzett jövedelemhez vagy vagyonhoz kapcsolódik.

Az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése alapján Kanada a következő fenntartásokat teszi a VI. Rész rendelkezései szerint választottbírói eljárás elé terjeszthető ügyek körére tekintettel.

1. Kanada fenntartja a jogot, hogy az Egyezmény alapján választottbírói eljárás alá vonható kérdések körét a következőkre korlátozza:
 - (a) Az OECD Modellegyezmény 4. cikkének (Lakóhely az adó szempontjából) rendelkezéseire kapcsolódó kérdések, de csak annyiban, amennyiben azok a magánszemély adóügyi illetőségéhez kapcsolódnak;
 - (b) Az OECD Modellegyezmény 5. cikkének (Telephely) rendelkezéseire kapcsolódó kérdések;

(c) Az OECD Modellegyezmény 7. cikkéhez (Vállalkozási nyereség) rendelkezéseikhez kapcsolódó kérdések;

(d) Az OECD Modellegyezmény 9. cikkéhez (Társult személyek) rendelkezéseikhez kapcsolódó kérdések;

(e) Az OECD Modellegyezmény 12. cikkéhez (Jogdíj) rendelkezéseikhez kapcsolódó kérdések, de csak amennyiben a kérdéssel érintett rendelkezések olyan tranzakciókra alkalmazandóakra is kiterjednek, amely tranzakciók társult személyek között bonyolódnak le, melyekre az OECD Modellegyezmény 9. cikke is alkalmazandó.

(f) Bármely egyéb rendelkezést, melyben a Szerződő Államok diplomáciai úton megállapodnak.

2. Kanada fenntartja a jogot, hogy az Egyezmény alapján választottbírói eljárás alá vonható kérdések köréből kizárja azokat, amelyekre az adóelkerülés elleni szabályok alkalmazandók függetlenül attól, hogy azokat az MLI vagy a Szerződő Állam belső joga tartalmazza.

26. Cikk

Tájékoztatáscsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény rendelkezései, illetőleg a Szerződő Államoknak az Egyezményben érintett adóikra vonatkozó belső jogszabályai végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat, amennyiben az általuk előírányzott adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak a kapott titkos tájékoztatást ugyanúgy kell kezelnie, mint az ennek az Államnak a belső jogszabályai alapján kapott titkos tájékoztatást, és csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak (beleértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény alá eső adók kivetésével vagy beszedésével, ezen adók érvényesítésével, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos fellebbezésre vonatkozó határozatokkal foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok csak ilyen célokra használhatják fel a tájékoztatást. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatást nyilvánosságra lehet hozni.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmi esetre sem értelmezendők úgy, mintha azok az egyik Szerződő Államot köteleznék

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól és államigazgatási gyakorlatától eltérnek;

b) olyan tájékoztatás adására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhető be;

c) olyan tájékoztatás adására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek a nyilvánosságra hozatala ellentmondana a közrendnek (ordre public).

27. Cikk

Diplomáciai képviselők és konzuli tisztségviselők

1. Az Egyezmény nem érinti a diplomáciai képviselők vagy konzuli tisztségviselők adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön megállapodások rendelkezései alapján őket megilletik.

2. Tekintet nélkül a 4. Cikk rendelkezéseire, az a természetes személy, aki az egyik Szerződő Államnak a másik Szerződő Államban vagy egy harmadik Államban levő diplomáciai, konzuli vagy állandó képviselőjének a tagja, az Egyezmény céljaira a küldő Államban illetőséggel bíró személynek tekintendő, ha:

a) a nemzetközi jog általános szabályaival összhangban jogosult azokra az adózási kiváltságokra, amelyek a fogadó Államban ilyen tagokra alkalmazandók, és

b) a küldő Államban a teljes jövedelmére vonatkozó adó tekintetében ugyanolyan kötelezettségek terhelik, mint a küldő Államban illetőséggel bíró személyeket.

3. Az Egyezmény nem alkalmazandó az egyik Szerződő Államban levő nemzetközi szervezetekre, azok szerveire vagy tisztségviselőire és olyan személyekre, akik egy harmadik Állam vagy államcsoport diplomáciai, konzuli vagy állandó képviselőjének a tagjai, és akiket egyik Szerződő Államban sem terhelnek ugyanolyan kötelezettségek a teljes jövedelmükre vonatkozó adó tekintetében, mint az ezekben az Államokban illetőséggel bíró személyeket.

28. Cikk

Vegyes rendelkezések

1. Az Egyezmény rendelkezései nem értelmezendők oly módon, hogy bármiben korlátozzák azt a mentességet, engedményt, jóváírást vagy más levonást, amelyet

- a) az egyik Szerződő Állam jogszabályai nyújtanak az ezen Állam által kivetett adó megállapításánál; vagy
- b) az egyik Szerződő Állam által kötött bármely más megállapodás nyújt.

2. Az Egyezmény nem értelmezendő oly módon, hogy megakadályozza Kanadát abban, hogy megadóztassa a Kanadában illetőséggel bíró személy jövedelmébe a Kanadai Jövedelemadó Törvény 91. szakasza értelmében beszámított összegeket, vagy mintha megakadályozná a Magyar Köztársaságot abban, hogy hasonló adót vessen ki a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró személy jövedelmébe beszámított összegekre.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

**AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK
MEGAKADÁLYOZÁSA
(fő célt teszt rendelkezések)**

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelem-, illetve vagyonelemek esetében, amelyekről - az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével - megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

VII. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

29. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Államok értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbi vételének időpontja után hatvan nappal lép hatályba és rendelkezései alkalmazandók:

- a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jén vagy az azután fizetett vagy meghitelezett összegekre; és
- b) az egyéb adók tekintetében az olyan adózási évekre, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jén vagy azután kezdődnek.

30. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény meghatározatlan ideig marad érvényben, de bármelyik Szerződő Állam diplomáciai úton, írásban értesítést adhat a felmondásról a másik Szerződő Államnak az Egyezmény hatálybalépésének napjától számított öt éves időszak lejáratá után kezdődő bármely naptári év június 30. napján vagy az előtt; ebben az esetben az Egyezmény érvényét veszti:

a) a forrásnál levont adók tekintetében a következő naptári év január 1-jén, vagy az azután fizetett vagy meghitelezett összegekre; és

b) az egyéb adók tekintetében az olyan adózási évekre, amelyek a következő naptári év január 1-jén vagy azután kezdődnek.

ENNEK HITELÉÜL a kellően felhatalmazott alulírottak az Egyezményt aláírták.

KÉSZÜLT két eredeti példányban Budapesten, 1992. április 15. napján, magyar, angol és francia nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles.